

Η σημασία του παιχνιδιού στην ανάπτυξη του παιδιού

Το παιχνίδι καθ'όλη τη διάρκεια της προσχολικής ηλικίας, αλλά και μετέπειτα, αποτελεί κύρια δραστηριότητα των παιδιών, η οποία **διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη σωματικών, γνωστικών, κοινωνικών και ψυχοσυναισθηματικών δεξιοτήτων**. Το παιχνίδι παρέχει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο το παιδί έχει τη δυνατότητα να δράσει ελεύθερα, να αναπτύξει τις σωματικές του ικανότητες (ισορροπία, οπτικο-κινητικός συντονισμός, αδρή και λεπτή κινητικότητα), να οξύνει την κρίση του και την αντίληψή του, να εξερευνήσει τον υλικό κόσμο και να ζήσει σε έναν άλλο, παράλληλο, φανταστικό κόσμο. Παράλληλα, του δίνεται η ευκαιρία να μάθει να κοινωνικοποιείται, να συνεργάζεται, να ακολουθεί κανόνες, αλλά και να εκφράζει τα συναισθήματά του.

Βασική προϋπόθεση για μια θετική σχέση γονιού-παιδιού αποτελεί ο χρόνος για διασκέδαση. Το παιχνίδι παρέχει πολύτιμες ευκαιρίες για θετική αλληλεπίδραση και κατ'επέκταση βελτίωση της μεταξύ τους σχέσης. Όταν ο γονιός παίζει με το παιδί και αφήνεται στην καθοδήγησή του, αφενός του προσφέρει θετική προσοχή, αφετέρου αποδεικνύει έμπρακτα την αποδοχή του για εκείνο και για τις συναισθηματικές και αναπτυξιακές του ανάγκες, γεγονός που συμβάλλει στη βελτίωση της αυτοαξίας και της συμπεριφοράς του. Μέσα στον πολυάσχολο σύγχρονο τρόπο ζωής μας, εύκολα παραβλέπουμε αυτό το σημαντικό σημείο, ώστε να επιτύχουμε μια αρμονική οικογενειακή σχέση. Και όμως, δε χρειάζεται τόσο πολύς χρόνος όσο νομίζουμε. **Το σημαντικότερο για αυτόν το χρόνο που θα μοιραστούμε, είναι η ποιότητα και όχι η ποσότητα.** Μία ώρα θετικής σχέσης αξίζει πολύ περισσότερο από πολλές ώρες διαμάχης.

Σε αυτή την αλληλεπίδραση γονιού-παιδιού, καλό θα ήταν τον έλεγχο του παιχνιδιού να τον έχει πρωτίστως το παιδί και όχι ο γονιός. Αυτή η ώρα δεν ενδείκνυται για να διδάξει ο γονιός το παιδί ή να ελέγξει τις γνώσεις του. Το παιδί θα πρέπει να παίζει ελεύθερα και αυθόρμητα χωρίς γονεϊκές παρεμβάσεις και υποδείξεις, ακόμη κι αν εκτελεί μία δραστηριότητα με λανθασμένο τρόπο.

Αν αυτό συμβαίνει συχνά από την πλευρά των γονιών, ελλοχεύει ο κίνδυνος το παιδί να χάσει την εμπιστοσύνη στον εαυτό του και να σταματήσει να παίρνει πρωτοβουλίες από φόβο ματαίωσης και απογοήτευσης. **Πρωταρχικός σκοπός του κοινού παιχνιδιού δεν είναι η τέλεια εκτέλεση καθηκόντων, αλλά η διασκέδαση, η οποία βελτιώνει την ποιότητα της σχέσης γονέα-παιδιού.**

Παρακάτω θα βρείτε κάποιες προτάσεις που μπορείτε να αξιοποιήσετε για να περάσετε εποικοδομητικό χρόνο με τα παιδιά σας, αλλά ταυτόχρονα να τους παρέχετε μοναδικές στιγμές διασκέδασης και ψυχαγωγίας.

- ❖ Δείξτε στα παιδιά φωτογραφίες από τότε που ήταν μωρά ή ακόμα και δικές σας φωτογραφίες από τότε που ήσασταν εσείς παιδιά. Μία εικόνα μπορεί να αποτελέσει αφορμή για να ανατρέξετε στο παρελθόν και να μοιραστείτε όμορφες αναμνήσεις.
- ❖ Καθίστε στο πάτωμα μαζί τους και παίξτε επιτραπέζια παιχνίδια, κάντε κατασκευές με τουβλάκια ή φτιάξτε παζλ.
- ❖ Κάντε ζωγραφιές που θα κρεμάσετε στον τοίχο του σπιτιού σας.
- ❖ Κάντε χειροτεχνίες ή διάφορες κατασκευές που θα “στολίσουν” το σπίτι σας ή θα αποτελέσουν μέρος παιχνιδιού.
- ❖ Τα παιχνίδια ρόλων πάντα αποτελούν μια διασκεδαστική εμπειρία για τα παιδιά, γι’ αυτό μη διστάσετε να μεταμφιεστείτε, να “ανεβάσετε” μια παράσταση, να φτιάξετε ένα φρούριο με σεντόνια και μαξιλάρια, να παίξετε κουκλοθέατρο ή να προσποιηθείτε ότι είστε ζώακια.
- ❖ Ξαπλώστε αγκαλιά στον καναπέ και “ταξιδέψτε” διαβάζοντας ένα παραμύθι ή παρακολουθώντας μία παιδική ταινία.
- ❖ Μαγειρέψτε μαζί ή φτιάξτε κάποιο γλυκό της αρεσκείας τους, δίνοντάς τους ρόλους και αρμοδιότητες.
- ❖ Βάλτε μουσική και χορέψτε σε ξέφρενους ρυθμούς.
- ❖ Οργανώστε ένα επιστημονικό πείραμα και δείτε την έκπληξη στα μάτια τους. Στο διαδίκτυο θα βρείτε πολλά πειράματα, με απλά υλικά για παιδιά.
- ❖ Στον παρακάτω σύνδεσμο μπορείτε να αποκτήσετε πρόσβαση σε πολλά διάσημα μουσεία του κόσμου μέσω εικονικής περιήγησης.

<https://artsandculture.google.com/partner>

Βιβλιογραφία

1. Dinkmayer, Don. & Mckay, Gary. (2013). Σχολείο για γονείς, Αθήνα: Εκδόσεις Θυμάρι
2. Γιαννοπούλου, Ι., Λαρδούτσου, Σ. & Κερασιώτη, Α. (2016). Τα δέκα σκαλοπάτια για την καλύτερη συμπεριφορά, Χανιά: Εκδόσεις Γλαύκη

*“Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται πάντα συμβουλές.. Μερικές φορές το μόνο που χρειάζονται είναι ένα χέρι για να κρατηθούν... ένα αυτί να τους ακούσει...
...και μια καρδιά που να μπορεί να τους καταλάβει!”*

- Μικρός Πρίγκιπας -

Βιβλιογραφία

1. Dinkmayer, Don. & McKay, Gary. (2013). Σχολείο για γονείς, Αθήνα: Εκδόσεις Θυμάρι
2. Γιαννοπούλου, Ι., Λαρδούτσου, Σ. & Κερασιώτη, Α. (2016). Τα δέκα σκαλοπάτια για την καλύτερη συμπεριφορά, Χανιά: Εκδόσεις Γλαύκη